

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Daniel Lebarad ponosi koszty własne, jak również zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Wspólnot Europejskich.
- 3) Postępowanie w sprawie złożonego przez Valauret SA wniosku o przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 listopada 2009 r. — Tiralongo przeciwko Komisji

(Sprawa T-180/08 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy o pracę na czas określony — Skarga o odszkodowanie — Źródło szkody — Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Sądzie do spraw Służby Publicznej)

(2010/C 11/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giuseppe Tiralongo (Ladispoli, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Sciaudone, R. Sciaudone i S. Frazzani)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata S. Corongiu)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie F-55/07 Tiralongo przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowane w Zbiorze) i mające na celu uchylenie tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Giuseppe Tiralongo pokryje własne koszty postępowania, jak również koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz. U C 171 z 5.7.2008.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-409/09)

(2010/C 11/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- nakazanie Komisji zapłaty skarżącej kwoty 2 000 000 EUR, odpowiadającej zyskowi brutto skarżącej (50 % wartości umowy);
- nakazanie Komisji zapłaty skarżącej kwoty 100 000 EUR, odpowiadającej szkodom, jakie poniosła skarżąca wskutek utraty możliwości wykonania umowy;
- obciążenie Komisji poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania i kosztami poniesionymi w związku z wniesieniem skargi, nawet jeśli nie zostanie ona uwzględniona.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi skargę dotyczącą poza-umownej odpowiedzialności za szkody, jakie jej zdaniem zostały spowodowane w wyniku wydania przez Komisję w dniu 15 września 2004 r. decyzji o nieprzyjęciu oferty przedłożonej przez skarżącą w ramach procedury przetargowej FISH/2004/02 dotyczącej świadczenia usług informatycznych i pokrewnych związanych z systemami informacji Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa (¹) oraz o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi. W swym wyroku z dnia 10 września 2008 r. (²) Sąd Pierwszej Instancji uznał, że wydając tą decyzję Komisja nie wywiązała się z ciążącego na niej na podstawie art. 100 rozporządzenia finansowego (³) oraz art. 149 jego rozporządzenia wykonawczego obowiązku uzasadnienia. Sąd Pierwszej Instancji nie zajął stanowiska w przedmiocie pozostałych przedstawionych przez skarżącą zarzutów co do prawa.

Skarżąca opiera swe żądania na tym, że w ww. wyroku Sąd uznał, iż komitet oceniający oferty nie wprowadził właściwego rozróżnienia kryteriów zamówienia i wyboru oferenta oraz błędnie ocenił złożoną przez skarżącą ofertę, nie przyjmując jej w bezzasadny sposób.

Następnie skarżąca podnosi te kwestie prawidłowości ww. procedury przetargowej, które zostały podniesione w sprawie T-465/04, lecz Sąd ich ani nie zbadał, ani nie zajął stanowiska w ich sprawie. Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę niedyskryminacji i wolnej konkurencji, oraz zasadę dobrej administracji i dochowania należytej staranności, a także popełniła oczywiste błędy w ocenie. Zdaniem skarżącej z tych względów naruszenie przez Komisję prawa wspólnotowego pociągnęło za sobą naruszenie szeregu zasad prawnych.

Ze względu na to, że Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji już po wykonaniu umowy, której dotyczyła ta decyzja, skarżąca żąda odszkodowania za nieprzyznanie jej wykonania tej umowy oraz za utraconą możliwość tego wykonania.

⁽¹⁾ Dz.U. S 73 2004, s. 061407

⁽²⁾ Jeszcze niepublikowany wyrok w sprawie T-465/09 *Evropaiki Dynamiki* przeciwko Komisji.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248, s. 1)

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2009 r. —
Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) przeciwko
Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-421/09)

(2010/C 11/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: P. Anestis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 5 marca 2008 r. Komisja wydała decyzję C(2008) 824 w przedmiocie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką praw do wydobycia węgla brunatnego dla Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (zwanej dalej „skarżącą”),

w której uznała, że Republika Grecka naruszyła art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE przyznając i utrzymując w mocy na rzecz skarżącej uprzywilejowany dostęp do złóż węgla brunatnego w Grecji, naruszając w ten sposób równość szans przedsiębiorstw w zakresie dostępu do paliw pierwotnych w celu wytwarzania energii elektrycznej i umożliwiając skarżącej utrzymanie lub wzmocnienie jej pozycji dominującej na hurtowym rynku dostaw energii elektrycznej.

Skarżąca zakwestionowała tę decyzję przed Sądem Pierwszej Instancji w drodze skargi zarejestrowanej pod numerem T-169/08; spór ten pozostaje zawisły przed tym sądem.

Celem niniejszej skargi jest stwierdzenie, na podstawie art. 230 ust. 4 WE, nieważności decyzji Komisji z dnia 4 sierpnia 2009 r. C(2009) 6244 (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) „ustanawiającej szczególne środki w celu naprawienia antykonkurencyjnych skutków naruszeń stwierdzonych w decyzji Komisji z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką praw do wydobycia węgla brunatnego przysługujących przedsiębiorstwu Public Power Corporation S.A [Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E.]”.

W swym pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo, a także popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych, ponieważ, po pierwsze, w błędny sposób określiła ona rynki właściwe, nie uwzględniając tego, że, w zakresie paliw potrzebnych do wyprodukowania energii elektrycznej, węgiel brunatny konkuruje z innymi mogącymi go zastąpić paliwami, takimi jak gaz ziemny, które wchodzą zatem w skład tego samego rynku; po drugie, instytucja ta w niewłaściwy sposób oceniła geograficzny zasięg rynku dostaw węgla brunatnego służącego w Grecji do produkcji energii elektrycznej, podczas gdy rynek dostaw węgla brunatnego powinien obejmować swym zasięgiem całe Bałkany.

W swym drugim zarzucie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza prawo i jest obciążona oczywistym błędem w ocenie okoliczności faktycznych w zakresie dotyczącym konieczności zastosowania środków zaradczych. Po pierwsze, skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd, ponieważ przy określaniu tych środków zaradczych nie uwzględniła ona argumentów prawnych i okoliczności faktycznych podniesionych w trakcie postępowania administracyjnego i postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji z marca 2008 r. Po drugie, skarżąca podnosi, że Komisja niesłusznie odrzuciła przedstawione przez DEI nowe okoliczności związane z dodatkowym otwarciem hurtowego rynku dostaw energii elektrycznej ze względu na to, iż nie stanowią one jakoby nowych istotnych okoliczności faktycznych. Po trzecie, w opinii skarżącej zaskarżona decyzja została oparta na błędnych obliczeniach ilości węgla brunatnego, jakie należy dostarczyć konkurentom, aby zaradzić rzekomo popełnionemu naruszeniu.